

مقایسه گونه‌های درختی بومی فضای سبز شهر زابل در راستای کاهش آسیب ریزگردها با استفاده از تکنیک AHP

تاریخ دریافت: ۹۸/۰۷/۰۵

تاریخ پذیرش: ۹۸/۰۸/۲۸

کد مقاله: ۱۹۵۳۳

سارا سردشتی^۱، محمدرضا اصغری پور^۲، محمود رمرودی^۳

چکیده

با بروز بحران‌های زیست‌محیطی در شهرها، سالم‌سازی محیط‌های شهری، حفظ محیط‌زیست و توجه به فضای سبز شهری اهمیت زیادی پیدا کرده است؛ بنابراین گسترش گونه‌های درختی بومی در فضای سبز شهری می‌تواند نقش مؤثری در ایجاد پایداری زیستی شهرها ایفا نماید. این مطالعه با هدف مقایسه گونه‌های درختی بومی در فضای سبز شهر زابل در راستای کاهش آسیب ریزگردها انجام شد. در این پژوهش با استفاده از اطلاعات آماری سال ۱۳۹۷ و در قالب پرسشنامه با جامعه آماری کارشناسان سازمان جهاد کشاورزی شهر زابل با روش فرایند تحلیل سلسله‌مراتبی (AHP) به مقایسه زوجی شاخص‌ها و معیارها پرداخته شد. معیارهای اصلی شامل بیوکلیمای شهری، آب، خاک، سازگاری با اقلیم، چشم‌انداز و طول عمر و گزینه‌های تحقیق گونه‌های درختان بومی منطقه شامل اکالیپتوس، عرعر، زیتون تلخ، زبان گنجشک، بید و گز بود. نتایج نشان داد از دیدگاه کارشناسان، معیار سازگاری با اقلیم با وزن ۰/۲۱۶ بیشترین اولویت را به نسبت سایر معیارها نشان داد. این معیار از مهم‌ترین فاکتورهای تأثیرگذار در انتخاب گونه‌های گیاهی برای کاهش آسیب ریزگردها است. نتایج حاصل از بکارگیری AHP بیانگر ارجحیت بالای درختان اکالیپتوس و گز به ترتیب با وزن ۰/۲۱۴ و ۰/۲۱۳ نسبت به دیگر درختان بومی منطقه بود؛ بنابراین با کاشت درختان بومی منطقه به ویژه اکالیپتوس و گز می‌توان آلودگی ناشی از ریزگردها را به سطح چشمگیری کاهش داد.

واژگان کلیدی: اکالیپتوس، تصمیم‌گیری، فضای سبز شهری، معیار

۱- دانشجوی دکتری تخصصی اگرواکولوژی، پردیس خودگردان دانشگاه زابل

۲- دانشیار گروه زراعت دانشگاه زابل، (مسئول مکاتبات) m_asgharipour@uoz.ac.ir

۳- دانشیار گروه زراعت دانشگاه زابل